Γιατί ο Χριστιανισμός δεν πρέπει να αλλάζει (Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Νοεμβρίου, 2018

Οἱ καιροὶ ἔχουν ἀλλάξει!

Πόσο χάρηκα ποὺ τὸ ἄκουσα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἀκοῦτε προσεκτικὰ ὅ,τι λέγω, καὶ ὄχι μόνο ἀκοῦτε, ἀλλὰ καὶ εἶστε διατεθειμένοι νὰ τὸ τηρήσετε. Τί περισσότερο θὰ μπορούσαμε νὰ ἐπιθυμήσουμε ἐμεῖς ποὺ κηρύττουμε ὅπως διαταχθήκαμε καὶ ὅσα διαταχθήκαμε;

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ ὅλα αὐτά, μὲ κανένα τρόπο δὲν μπορῶ νὰ συμφωνήσω μὲ τὴν γνώμη σας καὶ τὸ θεωρῶ καθῆκον μου νὰ τὴν σχολιάσω καὶ νὰ τὴν διορθώσω. Διότι - μολονότι ἴσως εἶναι παρὰ τὴν θέλησι καὶ τὴν πεποίθησί σας - προέρχεται ἀπὸ ἁμαρτωλὴ πηγή, σὰν νὰ μποροῦσε ὁ Χριστιανισμὸς νὰ μεταβάλλη τὰ δόγματά του, τοὺς κανόνες του, τὶς ἁγιαστικές του τελετουργίες, γιὰ νὰ ἀνταποκριθῆ στὸ πνεῦμα κάθε ἐποχῆς καὶ προσαρμοσμένος στὰ μεταβλητὰ γοῦστα τῶν υἱῶν τοῦ αἰῶνος τούτου, νὰ μποροῦσε νὰ προσθέση ἤ νὰ ἀφαιρέση κάτι.

Κι' ὅμως δὲν εἶναι ἔτσι. **Ὁ Χριστιανισμὸς πρέπει νὰ παραμένη αἰώνια ἀμετάβλητος, χωρὶς καθόλου νὰ ἐξαρτᾶται ἤ νὰ κατευθύνεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἑκάστοτε ἐποχῆς. Ἀντίθετα ὁ ἴδιος ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι διωρισμένος νὰ κυβερνᾶ καὶ νὰ διοικῆ τὰ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος γιὰ καθένα ποὺ ὑπακούει στὶς νουθεσίες του.** Γιὰ νὰ σᾶς πείσω στὸ ἐν λόγῳ ζήτημα, θὰ σᾶς ἀναφέρω μερικὲς σκέψεις γιὰ νὰ τὶς μελετήσετε.

Κάποιοι εἶπαν πὼς ἡ διδασκαλία μου εἶναι αὐστηρή. Κατ' ἀρχὴν ἡ διδασκαλία μου δὲν εἶναι δική μου, οὔτε θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἱερὴ θέσι κανεὶς δὲν πρέπει οὔτε μπορεῖ νὰ κηρύττη δικιά του διδασκαλία. Ἂν λοιπὸν ἐγὼ ἤ κάποιος ἄλλος τολμήσει ποτὲ νὰ τὸ κάνη, μπορεῖτε νὰ μᾶς βγάλετε ἐκτὸς Ἐκκλησίας.

Ἐμεῖς κηρύττουμε τὴν διδασκαλία τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων του καὶ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας ποὺ κατευθύνεται ἀπὸ τὸ ἅγιο Πνεῦμα. Συνάμα φροντίζουμε μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο **νὰ διατηρήσουμε τὴν διδασκαλία αὐτὴ ἀκεραία καὶ ἀπαραβίαστη** στὸν νοῦ καὶ στὴν καρδιά σας. Παρουσιάζουμε κάθε σκέψι καὶ χρησιμοποιοῦμε κάθε λέξι μὲ πολλὴ προσοχή, γιὰ νὰ μὴ σκιάσουμε μὲ κανένα τρόπο αὐτὴ τὴν λαμπρὴ καὶ θεία

διδασκαλία. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ πράξη διαφορετικά.

Ἕνας τέτοιος νόμος ποὺ καθορίζει τὸ κήρυγμα τοῦ καθενὸς στὴν Ἐκκλησία νὰ εἶναι θεόπεμπτο, καθιερώθηκε ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου κι' ἔτσι πρέπει νὰ παραμείνη ἰσχῦον ὥς τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ὁ Προφήτης Μωυσῆς μετὰ τὴν παράδοσι τῶν ἐντολῶν τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ στὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό, κατέληξε στὰ ἑξῆς: «*Οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὅ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτοῦ, φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον*» (Δευτ. 4,2).

Αὐτὸς **ὁ νόμος τῆς σταθερότητος εἶναι τόσο ἀμετάβλητος**, ὥστε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος καὶ Σωτήρας μας, ὅταν δίδασκε τὸ λαὸ στὸ ὄρος εἶπε: «***Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθη ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται*» (Ματθ. 5,17 - 18).

Ἔπειτα ἔδωσε τὸ ἴδιο κῦρος στὴν δική του διδασκαλία, πρὶν ἑρμηνεύση τὶς ἐντολὲς στὸ πνεῦμα τοῦ εὐαγγελίου, μὲ τὸ νὰ προσθέση: «*Ὃς ἂν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν*» (Ματθ. 5,19).

Αὐτὸ σημαίνει πὼς **καθένας ποὺ ἑρμηνεύει λανθασμένα τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ μειώνει τὸ κῦρος τους, θὰ εἶναι ἀπόκληρος στὴν μέλλουσα ζωή** . Ἔτσι εἶπε στὴν ἀρχὴ τοῦ κηρύγματός του. Τὸ ἴδιο διαβεβαίωσε καὶ στὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο, τὸν θεατὴ τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, στὸν ὁποῖο περιέγραψε τὴν τελικὴ κρίσι τοῦ κόσμου καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀναφέροντας στὴν Ἀποκάλυψη: «*Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. Ἐὰν τὶς ἐπιθῇ ἐπὶ ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, καὶ ἐὰν τὶς ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ*» (Ἀποκ. 22, 18 - 19).

Γιὰ ὅλο τὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ μεσολαβεῖ ἀπὸ τὴν πρώτη παρουσία του στὸν κόσμο μέχρι τὴν δευτέρα του παρουσία, ὁ Χριστὸς ἔδωσε στοὺς ἁγίους Ἀποστόλους καὶ στοὺς διαδόχους τους τὸν παρακάτω νόμο: «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη...διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν*» (Ματθ. 28, 19).

Τοῦτο σημαίνει νὰ διδάσκετε ὄχι ὅ,τι κάποιος ἄλλος θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ σκεφθῆ, ἀλλὰ **ὅ,τι ἐγὼ παρήγγειλα**, καὶ τοῦτο μέχρι τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Καὶ συμπληρώνει: «*Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμὴν*» (Ματθ. 28, 20).

Οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβαν αὐτὸν τὸν νόμο καὶ θυσίασαν τὴν ζωή τους γιὰ νὰ τὸν τηρήσουν. Καὶ σὲ αὐτοὺς ποὺ ἤθελαν νὰ τοὺς ὑποχρεώσουν νὰ μὴ κηρύττουν ὅσα κηρύττουν ἐπ' ἀπειλῇ τιμωρίας καὶ θανάτου, τοὺς ἀπαντοῦσαν: «*Εἰ δίκαιον ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἤ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε. Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν*» (Πραξ. 4, 19 - 20).

Ὁ σαφὴς αὐτὸς νόμος παραδόθηκε ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους στοὺς διαδόχους τους, ἔγινε ἀποδεκτὸς ἀπὸ τοὺς δευτέρους καὶ ἔχει ἰσχὺ διαχρονικὴ στὴν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αἰτίας τοῦ νόμου τούτου **ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ στύλος καὶ ἡ βάσις τῆς ἀληθείας**. Βλέπετε λοιπὸν τί **ἀπαραβίαστη σταθερότητα** ἔχει; Μετὰ ἀπὸ αὐτό, ποιὸς θὰ εἶναι τόσο θρασὺς νὰ ἀγγίξῃ πεισματικὰ ἤ νὰ κουνήσῃ ὁτιδήποτε στὸ χριστιανικὸ δόγμα καὶ νόμο;

Ἀκολούθως ἀκοῦστε τί ἀναφέρεται στὸν Προφήτη Ἰεζεκιὴλ ποὺ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρες βρισκόταν σὲ ἔκστασι προσευχῆς καὶ μετὰ ἀπὸ ἑπτὰ ἡμέρες ἄκουσε τὸ λόγο τοῦ Κυρίου: «*Υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον*» (Ἰεζ. 3,17), καὶ διακήρυξε στὸ λαό. Νὰ ὁ νόμος γιὰ σένα! Ἂν δῆς ἕναν ἄνομο ποὺ διαπράττει ἀνομία καὶ δὲν τοῦ πῆς: ἄφησε τὴν ἀνομία σου καὶ ἄλλαξε δρόμο, «*ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω*» (Ἰεζ. 3, 18). Ἀντιθέτως, ἂν διακηρύξῃς στὸν ἄνομο ὅτι θὰ πρέπει νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν ἄνομη ὁδό του καὶ αὐτὸς δὲν ξεφύγῃ, τότε ἐκεῖνος ὁ ἄνομος θὰ πεθάνῃ στὴν ἀνομία του, ἐνῶ ἐσὺ θὰ σώσῃς τὴν ψυχή σου. Παρόμοια ἂν δῆς ἕνα δίκαιο ποὺ ἀρχίζει νὰ κλονίζεται στὴν ἀρετή του καὶ δὲν τὸν στηρίξῃς καὶ δὲν φροντίσῃς νὰ τὸν φέρῃς στὸν ἴσιο δρόμο μὲ τὰ λόγια σου, τότε ἐκεῖνος ὁ δίκαιος ἐπειδὴ ἁμάρτησε, θὰ πεθάνῃ στὶς ἁμαρτίες του, ἀλλὰ τὴν ψυχή του θὰ ζητήσω ἀπὸ τὰ χέρια σου ποὺ δὲν τὸν στήριξες. Ἂν ὅμως προειδοποιήσῃς τὸν δίκαιο ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἁμαρτάνῃ καὶ αὐτὸς παύσῃ νὰ ἁμαρτάνῃ, τότε ὁ δίκαιος θὰ ζήσῃ κι' ἐσὺ θὰ σώσῃς τὴν ψυχή σου (Βλ. Ἰεζ. 3, 19 - 21)

Τί αὐστηρὸς νόμος! Κι' ὅμως ἀκούγεται στὶς συνειδήσεις ὅλων τῶν ποιμένων κατὰ τὴν ἐκλογὴ καὶ χειροτονία τους, ὅταν ἕνας βαρὺς ζυγὸς τίθεται πάνω τους, ἡ διαποίμανσις τοῦ ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ ποὺ Ἐκεῖνος τοὺς τὸ ἐμπιστεύθηκε, μικρὸ ἤ μεγάλο. ὄχι μόνο νὰ τὸ διαποιμάνουν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ διατηρήσουν. **Πῶς θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ εἶναι τόσο θρασύς, ποὺ νὰ διαστρέψῃ τὰ πάντα στὸ νόμο τοῦ Χριστοῦ, ὅταν αὐτὸ συνεπάγεται καταστροφὴ καὶ στοὺς δύο, ποιμένες καὶ ποίμνιο;**

Ἂν ἡ σωστικὴ δύναμις τῆς διδασκαλίας ἐξαρτιόταν ἀπὸ τὴν γνώμη μας πάνω σ' αὐτὴν καὶ τὴν συναίνεσί μας σ' αὐτήν, τότε θὰ εἶχε νόημα τὸ νὰ συλλάβῃ κάποιος ἄνθρωπος στὸ νοῦ του νὰ ἀνοικοδομήσῃ τὸν Χριστιανισμὸ σύμφωνα μὲ τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες ἤ τὶς ἀξιώσεις τῆς ἐποχῆς καὶ νὰ τὸν προσαρμόσῃ κατὰ τοὺς πόθους τῆς ἁμαρτωλῆς του καρδιᾶς. Μὰ **ἡ σωστικὴ δύναμις τοῦ χριστιανικοῦ**

νόμου δὲν ἐξαρτᾶται καθόλου ἀπό μᾶς, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ , ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς καθιέρωσε ἐπακριβῶς τὴν ἀκριβῆ ὁδὸ τῆς σωτηρίας. **Ἔξω ἀπὸ αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ἄλλη ὁδός, οὔτε θὰ μποροῦσε νὰ ὑπάρξη. Συνεπῶς καθένας ποὺ διδάσκει μὲ ὁποιονδήποτε διαφορετικὸ τρόπο, σημαίνει πὼς παρεκκλίνει ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ ὁδὸ καὶ καταστρέφει τὸν ἑαυτό του καί σᾶς**. Τί λογικὴ ὑπάρχει σ' αὐτό;

Προσέξατε πόσο αὐστηρὴ κρίσις ἐλέχθη, ὅταν κάτι παρόμοιο συνέβη στὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰ δύσκολα χρόνια τῆς αἰχμαλωσίας του. Μερικοὶ Προφῆτες ἀπὸ οἶκτο γιὰ τοὺς βασανισμένους καὶ τοὺς ἀρρώστους μιλοῦσαν στὸ λαὸ ὄχι ὅπως ὁ Κύριος παρήγγειλε, ἀλλὰ ὅπως ἡ καρδιὰ τους τοὺς ὑπαγόρευε. Γι' αὐτοὺς ὁ Κύριος ἔδωσε τὶς ἑξῆς διαταγὲς στὸν Ἰεζεκιήλ: «*Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητευούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτὰς καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος· οὐαὶ ταῖς συῤῥαπτούσαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας τοῦ διαστρέφειν ψυχάς· αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου, καὶ ψυχὰς περιεποιοῦντο*». (Ιεζ. 13. 17 - 18).

Τοῦτο σημαίνει: **Ἀλλοίμονο σὲ κείνους ποὺ διατάζουν κάθε εἶδος ἰδιαιτέρας μεταχειρήσεως καὶ προτείνουν τέτοια μαλθακὴ ἀγωγὴ, ὥστε κανεὶς νὰ μὴν αἰσθάνεται τὴν παραμικρὴ δυσαρέσκεια, οὔτε ἀπὸ τοὺς ἐπάνω οὔτε ἀπὸ τοὺς κάτω, ἀδιαφορώντας ἐὰν τοῦτο εἶναι γιὰ τὴν σωτηρία ἤ τὴν καταστροφή, εὐάρεστο ἤ ἀποκρουστικὸ στὸ Θεό**. Ἀλλοίμονο σ' αὐτούς, διότι «*τάδε λέγει Κύριος...τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν καὶ ἐπιβόλαια*», δηλαδὴ τὴν μελιστάλακτη καὶ παρήγορη διδασκαλία σας, «*ἐφ᾽ ἃ ὑμεῖς ἐκεῖ συστρέφετε ψυχάς*», θὰ διαρρήξω ἀπὸ τὰ χέρια σας, θὰ ἐλευθερώσω τὶς διεστραμμένες ψυχὲς ἀπὸ αὐτὴ τὴν διδασκαλία σας καὶ θὰ σᾶς ἐξολοθρεύσω, διαφθορεὶς (Βλ. Ἰεζ. 13, 20 - 21).

Αὐτὸ εἶναι τὸ ὄφελος τῆς ἰδιαιτέρας μεταχειρίσεως καὶ τῆς ἐπιεικείας, τὸ εἶδος ποὺ θέλετε νὰ ἀκοῦτε ἀπὸ τοὺς ἱεροκήρυκες! Ὅταν βάλετε ὅλα τοῦτα βαθειὰ στὴν καρδιά σας, **δὲν εἶναι σωστὸ νὰ θέλετε νὰ κάνουμε ὁποιεσδήποτε παραχωρήσεις στὸ χριστιανικὸ δόγμα, ἔχοντας τὴν λανθασμένη ἐπιθυμία νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε. Ἀντίθετα μάλιστα ὀφείλετε νὰ ἀπαιτῆτε ἐπίμονα νὰ παραμένουμε στὸ δόγμα, ὅσο τὸ δυνατὸν αὐστηρὰ καὶ ἀκλόνητα.**

Ἔχετε ἀκούσει ποτὲ γιὰ τὰ συγχωροχάρτια τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης; Νὰ τί εἶναι αὐτά: Ἰδιαίτερη μεταχείρισις καὶ ἐπιείκεια, τὰ ὁποῖα δίνει ἀψηφώντας τὸ νόμο τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ποιὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα; Ἀπὸ αὐτὰ ὅλη ἡ Δύσις εἶναι διεφθαρμένη στὴν πίστι καὶ στὸν τρόπο ζωῆς, καὶ τώρα χάνεται στὴν ἀπιστία καὶ στὸν ἀχαλίνωτο βίο μὲ τὰ συγχωροχάρτια της.

Ὁ **Πάπας** ἄλλαξε πολλὰ δόγματα, χάλασε ὅλα τὰ Μυστήρια, ἀκύρωσε τοὺς κανόνες

ποὺ ἀφοροῦσαν τὴν ρύθμισι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν διόρθωσι τῶν ἠθῶν.**Ὅλα πλέον ἄρχισαν νὰ πηγαίνουν ἀντίθετα στὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, καὶ ἔγιναν χειρότερα καὶ πιὸ χειρότερα.**

Κατόπιν ἐμφανίστηκε ὁ **Λούθηρος**, ἕνας ἔξυπνος ἄνθρωπος ἀλλὰ ἰσχυρογνώμων. Αὐτὸς λοιπὸν εἶπε: «*Ὁ Πάπας ἄλλαξε τὰ πάντα ὅπως ἤθελε, γιατί νὰ μὴν κάνω κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο;*» Ἄρχισε λοιπὸν νὰ τροποποιῆ καὶ νὰ ξανατροποποιῆ τὰ πάντα μὲ τὸν τρόπο του, καὶ ἵδρυσε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὴν νέα λουθηρανικὴ πίστι, ἡ ὁποία ἐλάχιστα μοιάζει μὲ ὅσα ὁ Κύριος παρήγγειλε καὶ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι μᾶς παρέδωσαν.

Μετὰ τὸ Λούθηρο παρουσιάστηκαν **φιλόσοφοι**. Κι' αὐτοὶ μὲ τὴν σειρὰ τους εἶπαν: «*Ὁ Λούθηρος καθιέρωσε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του μία νέα πίστι, δῆθεν βασισμένη στὸ Εὐαγγέλιο, στὴν πραγματικότητα ὅμως στηριγμένη στὸ δικό του τρόπο σκέψεως. Γιατί λοιπὸν κι' ἐμεῖς νὰ μὴ συνθέσουμε δόγματα βασισμένα μόνο στὸ δικό μας τρόπο σκέψεως, ἀγνοώντας τελείως τὸ Εὐαγγέλιο;*» Ἄρχισαν κι' αὐτοὶ πλέον νὰ σκέπτωνται ὀρθολογιστικά, καὶ νὰ εἰκάζουν περὶ τοῦ Θεοῦ, περὶ τοῦ κόσμου, περὶ τοῦ ἀνθρώπου, καθένας μὲ τὸν τρόπο του, καὶ ἀνακάτεψαν τόσα πολλὰ δόγματα, ὥστε μόνο νὰ τὰ ἀπαριθμήση κανείς, ζαλίζεται ὁ νοῦς του.

Τώρα **οἱ δυτικοὶ ἔχουν τὶς ἑξῆς ἀντιλήψεις: Πίστευε ὅ,τι νομίζεις καλύτερο ζῆσε ὅπως σου ἀρέσει, ἱκανοποίησε ὁ,τιδήποτε θέλει τὴν ψυχή σου. Ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀναγνωρίζουν κανένα νόμο ἤ περιορισμὸ καὶ δὲν ὑποτάσσονται στὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἡ ὁδὸς τους εἶναι εὐρεία, ὅλα τὰ ἐμπόδια ἐκτοπίστηκαν. Μὰ ἡ εὐρεία ὁδὸς ὁδηγεῖ στὴν ἀπώλεια, καθὼς λέγει ὁ Κύριος. Ἐκεῖ ὡδήγησε ἡ χαλαρότης στὴν διδασκαλία!**

Λύτρωσέ μας, Κύριε, ἀπὸ αὐτὴν τὴν εὐρεία ὁδό! Προτιμότερο ὅμως νὰ ἀγαπήσουμε κάθε στενοχωρία ποὺ ὁ Κύριος διώρισε γιὰ τὴν σωτηρία μας. Ἂς ἀγαπήσουμε τὰ χριστιανικὰ δόγματα καὶ ἂς βιάσουμε τὸ νοῦ μας μὲ αὐτά, ἐπιβάλλοντάς του νὰ μὴ σκέπτεται διαφορετικά. Ἂς ἀγαπήσουμε τὰ χριστιανικὰ ἤθη καὶ ἂς βιάσουμε τὴν θέλησί μας σ΄ αὐτά, ὑποχρεώνοντάς την νὰ σηκώνη τὸν ἐλαφρὸ ζυγὸ τοῦ Κυρίου ταπεινὰ καὶ ὑπομονετικά. Ἂς ἀγαπήσουμε ὅλες τὶς χριστιανικὲς τελετουργίες καὶ ἀκολουθίες ποὺ μᾶς νουθετοῦν, μᾶς διορθώνουν, μᾶς ἁγιάζουν. Ἂς βιάσουμε τὴν καρδιὰ μας μ' αὐτές, προωθώντας την νὰ μεταφέρη τὶς προτιμήσεις της ἀπὸ τὰ γήινα καὶ τὰ φθαρτὰ στὰ οὐράνια καὶ ἄφθαρτα.

Ἂς περιορίσουμε τὸ ἑαυτό μας σὰν νὰ μπαίναμε σὲ κλουβί. Ἤ, μᾶλλον, ἂς σύρουμε τὸν ἑαυτό μας, σὰν νὰ περνούσαμε μέσα ἀπὸ μία στενὴ διάβασι. Ἂς εἶναι αὐτὴ στενή, γιὰ νὰ μὴ μπορῆ νὰ περεκκλίνη κανεὶς οὔτε δεξιά, οὔτε ἀριστερά. Ἀναμφίβολα ὅμως θὰ λάβουμε δι' αὐτῆς τῆς στενῆς ὁδοῦ ὡς **ἀντάλλαγμα τὴν βασιλεία τῶν**

οὐρανῶν. Διότι αὐτὴ ἡ βασιλεία, καθὼς γνωρίζετε, εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου. Ὁ Κύριος καθώρισε αὐτὴ τὴν στενὴ ὁδὸ καὶ μᾶς εἶπε: *Πηγαίνετε ἀκριβῶς ἀπὸ αὐτὴ τὴν ὁδὸ καὶ θὰ ἐπιτύχετε τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν.*"

Θὰ μποροῦσε πλέον κανεὶς νὰ ἀμφιβάλλη γιὰ τὸ ἂν ὁ ὁδοιπόρος φθάση στὸ σκοπό του; Καὶ τί μυαλὸ θὰ εἶχε καθένας ποὺ ἀρχίζει νὰ ἐπιθυμεῖ κάθε εἶδος ἀκυρώσεως ἐντολῶν, ὅταν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ ἔχανε ἀμέσως τὸ δρόμο του καὶ θὰ χανόταν;

Ἀφοῦ ἐννοήσατε πλήρως αὐτὴ τὴν ἐπιβεβαίωσι, **μὴ στενοχωρῆσθε ἂν κάτι στὴν διδασκαλία μας φαίνεται αὐστηρό. Τὸ μόνο ποὺ νὰ ἐπιζητῆτε εἶναι τὸ νὰ βεβαιωθῆτε ἂν εἶναι τοῦ Κυρίου.** Κι ἐφ' ὅσον βεβαιωθήκατε πὼς εἶναι τοῦ Κυρίου, **δεχθῆτε την ὁλόψυχα**, ὁσοδήποτε αὐστηρὴ ἤ ἐξαναγκαστικὴ μπορεῖ νὰ εἶναι. Κι **ὄχι μόνο μὴν ἐπιθυμῆτε ἰδιαίτερη μεταχείρισι καὶ ἐπιείκεια στὸ δόγμα καὶ στὸ ἦθος, ἀλλὰ φεύγετε ἀπὸ αὐτά, σὰν νὰ φεύγατε τὸ πῦρ τῆς γεένης.** Ἀπὸ αὐτὸ δὲν μποροῦν νὰ ξεφύγουν ὅσοι ἐπινοοῦν τέτοια πράγματα καὶ μὲ αὐτὰ παρασύρουν τοὺς ψυχικῶς ἀδυνάτους νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν. Ἀμήν.

(Περιοδικὸν "Ὁ Ὅσιος Γρηγόριος" ἀριθμὸς 20)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiazoni.gr*)*